

عنوان مقاله:

تاثیر کمیت و ثبات واحدهای درسی دوره دکترا بر کیفیت رساله دانشجویان (مطالعه موردی: رشته تاریخ)

محل انتشار:

اولین همایش ملی آسیب شناسی پایان نامه ها و رساله های حوزه علوم انسانی-اسلامی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

قاسم قریب - دانشجوی دکتری تاریخ ایران بعد از اسلام/ دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

بیشتر دانشگاه های طراز اول ایران که در آنها گروه آموزشی تاریخ وجود داشته باشد؛ این رشته تحصیلی را از کارشناسی تا مقطع دکتری ارائه میدهند. با اینکه واحدهای درسی دوره دکترا بر اساس آیین نامه های وزارت علوم میتواند سیال باشد و الزامی به ثبات دروس ارائه شده نیست اما آنچه در عمل رخ داده است یکسان بودن واحدهای درسی این دوره در اغلب دانشگاه های کشور است. این پژوهش به دنبال یافتن پاسخی برای این پرسش است که ثبات و شباهت واحدهای درسی دوره دکترا تاریخ چه تاثیری بر کیفیت رساله های دانشجویان خواهد گذاشت بررسی دروس ارائه شده نشان میدهد کهاولا موضوع بیشتر این واحدها تاریخ سیاسی است و ثیان محتوای برخی دیگر از دروس که ظاهرا عمومی و تئوریک است نیز درواقع در راستای فهم بهتر تحولات جامعه و تاریخ معاصر ایران است. این دو مسئله خود به دو آسیب جدی می انجامد که نخست بلا استفاده بودن این واحدهای درسی برای دانشجویانی است که قصد ارائه تز در تاریخ سده های نخستین و میانه را دارند و دوم غلبه تاریخ سیاسی بر موضوع و محتوای بیشتر رساله های دانشجویی و کاهش کیفیت آن دسته از رساله هایی است که موضوعات آنها میان رشته ای است و دانشی فراتاریخی میطلبد. پیشنهاد مقاله حاضر برای کاهش میزان آسیبهای پیشگفته، در پنج محور مطرح شده است که مهمترین آنها تغییر نحوه پذیرش دانشجو، انعطاف پذیری بیشتر دپارتمانهای تاریخی در زمینه ارائه واحدهای درسی و رجوع دانشجویان دکتری به سایر دپارتمانها برای گذراندن واحدهایی در پیوند با تز دکتری آنان است که در تخصص استادان رشته تاریخ نیست.

کلمات کلیدی:

رشته تاریخ، واحدهای درسی، دوره دکتری، رساله های دانشجویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/950039>

